

Misijonska obzorja

POGLED PO SVETU

05 | leto 32 | oktober 2018 | priporočeni dar za tisk MO 1,50 EUR |

Misijonska nedelja

21. oktober
2018

*Hvala vam za vaše
molitve in za vaš
dar za misijone!*

Skupno praznovanje Misijonske nedelje v župniji Trebnje ob 15. uri

Misijonsko sporočilo Cerkve je več kot humanitarnost in sociala

Z obhajanjem misijonske nedelje ali svetovnega misijonskega dne je podobno kot s praznovanjem Velike noči. Kot je dejstvo Jezusovega vstajenja tako močno, da ga obhajamo vsako nedeljo skozi vse leto in pri vsaki sveti maši, saj je temeljna skrivnost naše vere, ko oznanjamo Gospodovo smrt in slavimo njegovo vstajenje, dokler ne pride, tako je misijonska razsežnost tega sporočila tako pomembna, da kot kristjani ne moremo storiti niti koraka, da je ne bi upoštevali. Gre za praznik, ki mora prežemati našo vero s temeljno globino življenja, da smo odrešeni in da je odrešenje namenjeno slehernemu človeku, do zadnjega kotička sveta in za vse čase. Pomenljivo je, da pišem te vrstice uvodnika v Misijonska obzorja na praznik zavetnice misijonov, sv. Terezije Deteta Jezusa. Prav ona nam s svojo držo najbolje razodeva, kaj so misijoni. Njena drža in poslanstvo sta pomenljivi zlasti v sodobnem času, ko se pogosto srečujemo z razmišljanjem, da je poslanstvo Cerce

predvsem humanitarno in socialno delo. Ne samo takšno okolje, včasih tudi znotraj same Cerkve stvari niso povsem jasne, kar nas ne sme zavesti. Nikoli ne bom pozabil obiska naših misijonarjev v Zambiji, ki me je še posebej zaznamoval s sprejemom pri Čifinji, iz enega izmed tamkajšnjih plemen. Šolala se je sicer v katoliški šoli, ni pa bila kristjanka. Z vso suverenostjo je izjavila, da je prihodnost Zambije v krščanstvu, ker po njenem edino krščanstvo gradi življenje na človekovi odgovornosti za svet, bližnjega in sebe. Pomenljiva misel, ki me stalno spremlja in je čudovito vodilo našemu misijonskemu delu, ne kot nekaj, kar bi izključevalo drugo ali druge, temveč kot žar za našo dejavnost.

Prežetost sveta in življenja z evangelijem, ne glede na to, kako to kdo še imenuje, je njuna edina verodostojna prihodnost, socialna in materialna pravičnost pa nujna in odrešujoča posledica.

K temu moramo težiti, k temu nas vabi vsakoletni misijonski praznik, ki je - kot zgoraj navedeno - misijonska velika noč. Nekaj pri tem želijo postoriti tudi Misijonska obzorja. Tokrat v njih ni toliko iz življenja naših misijonarjev, malo tudi zaradi tega, ker nam kar manjka sporočil, pisem in razmišljanj iz prve, vaše, roke. Je pa tudi prav tako, da tokrat damo več priložnosti spodbudam in razmišljanjem, današnjim in nekdanjim ter molitvi.

Naj bo misijonski mesec oktober poglobljen z zavedanjem našega krščanskega poslanstva, ne glede na to, kje smo, misijonska nedelja pa praznik hvaležnosti in veselja za odprt, naklonjen in odločen korak naprej.

Katoliški misijoni | Groblje, Rim, Buenos Aires
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987

Misijonska obzorja
POGLED PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
http://www.missio.si
Uradne ure vsak dan od 8^h do 13^h.
Misijonska pisarna v Mariboru
je od 1. januarja 2015 zaprta.
Glavni urednik: Jože Planinšek, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektor: Jurij Devetak, CM

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovalec: Hanzi Tomažič
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4950 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja
prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 1,50 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2018: 9 EUR, za Evropo
12 EUR, avionska za Ameriko in drugod je 20 USD, 25 CAD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS,
Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: naročnina MO,
št. transakcijskega računa pri NLB:
SI56 0201 4005 1368 933,
Vplačila iz tujine s čeki na naslov:
Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana
Slika na naslovnici: Peru

Papež, bič božji

PIŠE MATIJA NARED

Misijonska nedelja nas vodi k drugemu. Pod do drugega pa je v osnovi pot spoštovanja, pot sprejemanja in pot razumevanja. Misijonsko delo je najprej naravnano na spoštovanje tistih, ki misijonarja sprejmejo. To pa pomeni, da je treba spoštovati različnost in iskati dialog, katerega pogoj je odprtost do vseh in spoštovanje vsakega, s katerim misijonar živi, s katerim se srečuje.

Če hočejo misijonarji sporočiti ljudem, zakaj in čemu so prišli, se morajo najprej naučiti njihovega jezika, spoznati njihovo kulturo, spoznati njihovo dušo, dušo plemena ali naroda, spoznati njihove strahove, njihovo upanje ... Šele nato lahko umestijo svoje poslanstvo služnja in z občutkom podajajo »razloge svojega upanja«. Brez tega so misijonarji navadni egoistični sloni v trgovini s porcelanom. Ta vedenjski vzorec pa bi moral veljati tudi za druge, za nas vse. Vsi ljudje, ne samo misijonarji, moramo stopiti k drugemu brez predsodkov. Brez občutka večvrednosti.

Misijonstvo pa, kot vemo, se ne začne samo pri »zamorcih«, ampak že pri odnosu do najbližjega, začnenja se v našem srcu, začnenja se v našem okolju. »Drugi« namreč stoji na pragu našega srca. In mi? Vse prevečkrat naletimo na strah pred vsem drugim, drugačnim, pred begunci, migranti, pred "multikulti" osebkami in idejami, pred drugače mislečimi, pred vsemi, ki niso "naši". Ti glasovi se slišijo pri nas, v Ameriki, prihajajo iz Francije, Italije, Združenega kraljestva ... Mi pa mnogokrat vse preveč z lahkoto nasedemo hujskaškimi frazami in celo godi nam, če kdo namesto nas vrže kamen. »Pustijo naj nas pri miru,« pravimo in zapremo vrata. »Tujci naj bodo doma, naj se vrnejo tja, od koder so prišli,« otresemo in lepo dalje živimo v svojem ljubem krščanskem miru.

Duh pa veje, kjer hoče, in dobri Bog nam je poslal »bič božji«, papeža Frančiška, ki neomajno udriha po tej zaprtosti, samozadostnosti in po tem, da namesto tega, da zidamo mostove, zidamo zidove, kot je

namignil mladim na Poljskem. Tvi-tanje na kavču, da so vsi muslimani teroristi ali da bodo migranti vsem vzeli delo, ne bo rešilo nobenega problema, pravi papež.

V tem duhu je pred kratkim potekala v Rimu tudi konferenca o ksenofobiji, rasizmu in populističnem nacionalizmu. Ob tej priložnosti je papež opozoril na to, da se v današnjem času med ljudmi širijo čustva strahu, preziranj, sovraštva do posameznikov in skupin različnih etničnih, narodnih ali verskih pripadnosti. To sovraštvo pa jim že vnaprej odvzema človekovo dostojanstvo in tudi temeljne pravice, ki tem ljudem pripadajo preprosto zato, ker so ljudje. Ta strah se skuša velikokrat udejanjiti tudi v političnem svetu za potrebe ločevanja, za nabitranje političnih točk v službi kratkovidnih volilnih interesov. Papež nas tudi opozarja, da moramo vsi mi skrbeti za to, da bomo gojili in pospeševali spoštovanje dostojanstva vsake človeške osebe, pa naj bo to doma, v družini ali v širših družbenih okoljih. V tem duhu tudi poudarja, da morajo biti še posebej v službi resnice sodelavci medijev, ki naj skrbijo za »pospeševanje kulture srečevanja in odprtosti do drugega, v vzajemnem spoštovanju raznolikosti«. *Svoje dolžnosti v tem prizadevanju, pri zavzemanju za pravično in strpno družbo imajo tudi verski voditelji. Njihova naloga je, kot poročajo vatikanske novice, »med svojimi verniki širiti etična načela in vrednote, ki jih je Bog zapisal v človeško srce in ki jih poznamo kot naravni moralni zakon.«* To vse gradi družbo, utemeljeno »na načelu svetosti človeškega življenja, spoštovanju dostojanstva vsake osebe, ljubezni, bratstvu – ki gre onkraj strpnosti

– in solidarnosti«. Svojo posebno težo pa dobijo te besede tudi zunaj konteksta občečloveškega »etičnega diskurza«, kajti za kristjane je to tudi vprašanje vere. Drugi namreč, tako papež, ni samo bitje, ki ga moramo spoštovati, temveč predvsem brat ali sestra, ki ju je treba ljubiti. »»V Kristusu se strpnost preoblikuje v bratsko ljubezen, nežnost in dejavno solidarnost. To velja predvsem v odnosu do naših najmanjših bratov, med katerimi lahko prepoznamo tujca, s katerim se istoveti sam Jezus. Na dan poslednje sodbe nas bo Jezus spomnil: 'Tujec sem bil, in me niste sprejeli.' A že danes nas sprašuje: Tujec sem. Me ne prepoznate?« Biti kristjani je namreč poklicanost, da gremo proti toku, da prepoznamo Kristusa, ki je odvržen v bratih, ga sprejmemo in mu služimo.« V duhu misijonske nedelje lahko le nadaljujemo in rečemo, da ima očetova hiša mnogo bivališč (Jn 14,2). Če ne spoštujemo drugega, pomeni, da vse merimo po enem vatlu, po tem, da je vse po naše in da je naše enoumje tisto edino, kar šteje. Posledica tega bo, da se nam sodi tako, kot mi sodimo drugim (Mr 7,2)! Ko se obračamo k drugim, ko smo misijonarji – poslani –, si moramo sezuti obuvala (Joz 5,15), saj so misijoni »sveta zemlja«, kajti Bog je od vsega začetka z ljudmi, ki so za nas tujci, migranti, zapostavljeni, berači, muslimani, »zamorci«, kdor koli že, pa če mi tako mislimo ali ne, če to verjamemo ali ne. Če pa verjamemo, da je Bog oče vsem, potem je iskanje vezi, pomoč, sodelovanje, gradnja mostov med različnimi etničnimi skupinami, povezovanje socialnih okolij, pomoč zapostavljenim in obrobim ... temeljno poslanstvo kristjana. Vera brez del je mrtva. (Jak 2,17).

(Povzeto po: <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2018-09/papez-jezus-nas-danes-sprasuje-tujec-sem-in-me-ne-prepoznate.html> in <https://www.wcr.ab.ca/This-Week/Stories/entryid/7674>)

Nauk in domačnost z roko v roki

POGOVARJAL SE JE JOŽE PLANINŠEK

Enkrat na leto gostimo v tej rubriki naše novomašnike, ki pa jih je letos, hvala Bogu, malo več in bi težko vsak spregovoril kaj več od nekaj stavkov, v kar je težko položiti tudi sporočilo. Tako sem povabil v rubriko le enega in sicer edinega novomašnika škofije Celje, Matica Lesjaka. Svojo duhovniško pot začel kot kaplan, v župniji sv. Danijela v Celju, ki je tudi stolna in ena največjih v Sloveniji. Z veseljem in takoj se je odzval povabilu, kar tudi po svoje kaže njegovo misijonsko zavzetost, česar smo veseli.

Za teboj so prvi tedni, oziroma že kar meseci, dela v pastoralni, na župniji v mestu, kar je gotovo nekaj drugega kot študij in priprava na duhovništvo. Kako doživljaš ta izziv neposrednega soočanja s pastoralnim delom?

Drži, ravno se končuje moj drugi mesec kaplanovanja. V letih priprave na duhovništvo sem sicer že imel nekaj pastoralne prakse, a priznam, da je bilo zdaj v prvih dveh mesecih ogromno novega in ne delam si utvar, da se bo to obdobje spoznavanja in srečevanja z novimi situacijami kmalu končalo. Vesel sem, da sem končno še bolj v stiku z ljudmi in lahko skupaj iščemo Jezusa. V teh prvih mesecih mi je bilo nekaj najlepšega, ko sem lahko sedel v spovednici in poslušal ljudi, ki imajo željo, da bi svoje življenje izboljšali in še bolj živeli v prijateljstvu z Bogom. Veliko sem prosil Svetega Duha in sv. p. Pija ter sv. Leopolda Mandiča, da bi mi ob spovedovanju dali pravih besed spodbude, a največkrat sem lahko le poslušal, potem pa z usmiljenjem podelil odvezo. V trenutkih lepih spovedih, ki jih je hvala Bogu v celjski stolnici še nekaj, sem se Bogu zelo zahvaljeval, da sem lahko Njegov duhovnik.

Se ti zdi, da je delo na župniji v domači, krajevni Cerkvi, sredi Evrope nekaj drugega in drugačnega kot delo v misijonskih Cerkvah tretjega sveta ali vidiš stvari bolj celostno in povezano?

V času gimnazije sem se začel ogrevati za misijone in tako o svojem

duhovnem poklicu razmišljal tudi v povezavi z misijonskim delom. Tako sem v času srednje šole in tudi bogoslovja poleti odšel v misijone v Turčijo, Bulgarijo, na Madagaskar, v Indijo in v Mehiko. A bistvo pastoralnega dela kjerkoli je, da ljudem pomagamo živeti živ, prijateljski odnos z Bogom. Kako pa v praksi ljudem to pomagamo, se zaradi okoliščin posameznih okolij način nekoliko razlikuje. Cilj in namen pastoralnega dela sta torej enaka po vsem svetu, metode, načini, kako do cilja pridemo, pa se morata vsaj v nekaterih pogledih razlikovati, ker preprosto povsod vse ne »vžge« - npr. niti ista stvar v naši škofiji.

Izhajaš iz tradicionalno katoliškega okolja ali si otrok misijonskega vala naše krajevne Cerkve, ki se te je v nekem trenutku dotaknil in povabil medse?

Ker prihajam z vasi, izhajam iz »tradicionalnega katoliškega okolja«, katerega lastnost je tudi, da ti na neki točki sama »tradicija« ni dovolj. Zato je tudi pri meni po birmi vera postala bolj mlačna in ko sem nato bival na katoliški gimnaziji in v katoliškem dijaškem domu sem preko spodbud tamkajšnjih duhovnikov in novih prijateljev počasi pričel spreminjati pogled na vero in dobil željo, da bi si vprašanja, ki so se mi v zvezi s tem porajala, razjasnil. Tako sem se daljše obdobje v srednji šoli boril z osnovnim vprašanjem, če Bog sploh obstaja. Pri odgovoru mi je

na racionalnem področju pomagala dobra literatura in filozofija, še bolj kot to pa večerni pogovori tako s prijatelji, kot kakim vzgojiteljem ter pomoč prijatelja pri učenju kako moliti. V tem obdobju sem se spoznal tudi z duhovnikom iz Prelature Opus Dei, ki me je pričel osebno spremljati, kar mi je še bolj pomagalo, da nisem ostal le pri argumentih za obstoj Boga, temveč sem se s tem Bogom pričel tudi pogovarjati. Tako da ja, izhajam iz »tradicionalnega katoliškega okolja«, a v obdobju srednje šole mi to ni zadostovalo, zato sem s pomočjo drugih pogledal tudi izven tega in nato pomembne osnove iz domačega okolja nekoliko okrepil in poglobil.

Kaj prinašaš v svoje poslanstvo neposrednega dela med ljudmi iz študija glede na misijonski značaj Cerkve ali njene vesoljnosti?

Študij mi je v vseh teh letih dal precej znanja, nekaj tudi takega, za katerega še zdaj ne vem, če mi bo koristilo. Toda vseeno verjamem, da mi bo znanje, ki mi je ostalo, v veliko pomoč pri delu z ljudmi. Opažam, da je pri katoličanih večkrat problem nevednost in premajhno poznavanje naše lepe katoliške vere. Zato se trudim, da bi teologijo s Fakultete na primeren način znal prenesti ljudem in s tem pomagal k boljšemu poznavanju nauka, kar verjamem, da pripomore verniku tudi h globljemu odnosu z Bogom. V zvezi s tem mi v mislih ostaja stavek z duhovnih vaj pred posvečenjem, ko je voditelj izrekel zanimiv in vedno bolj vidim, da resničen stavek: »Dober pastora-list mora biti tudi dober dogmatik.« Tako bosta domačnost v nauku in živ odnos človeka z Bogom pomagala laikom, da bodo tudi oni pripravljeni in odprti za apostolat, majhno

*Matic Lesjak,
novomašnik
škofije Celje*

misijonsko delo v njihovem domačem ali službenem okolju.

V škofiji nam manjka duhovnikov, vsako leto ostane kakšna župnija brez svojega duhovnika in gre v soupravo, kaplana sta samo še dva v škofiji, kako gledaš na vse to in koliko misliš, da še lahko mislimo tudi na tretji svet in odhode v misijone?

Na trenutne okoliščine skušam gledati čimbolj objektivno. Res je, da situacija ni zavirljiva, toda delati moramo s tem kar imamo. Zato se trudim, da bi se manj pritoževal in več delal. Hkrati si želim in prosim Svetega Duha, da bi Katoliška Cerkev v Sloveniji, začenši z mojo domačo škofijo naredila neko strategijo, kako naprej. Dejstvo je, da bomo v Škofiji Celje, ki ima danes še 112 župnij, čez približno 15 let imeli le še okoli 30 duhovnikov, ki bodo lahko delovali kot župniki. Ko pomislim na to, me kar zaboli, po drugi strani pa imam občutek, da tudi pri bolečini samo ostane in se skoraj ne zganemo. Je res, da priprava kandidatov za stalni diakonat teče in da bomo kmalu lahko posvetili nekaj dobrih in

vernih mož, toda to ni dovolj. Na to neizbežno prihodnost moramo pripraviti tudi vernike, začenši s tem, da z obrazložitvijo postopoma ukinemo kakšno od nedeljskih ali prazničnih svetih maš. Hkrati pa še več delajmo s tistimi laiki, ki imajo »karizmo«, da bodo po odhodu župnika z župnije skrbeli za župnijsko jedro, duhovnik pa bo tisti, ki bo prišel občasno in bo z ljudmi lahko res v prvi vrsti duhovnik – torej tisti, ki bo preko zakramentov duha ljudi zbliževal z Bogom. Pomanjkanje duhovnih poklicev seveda glasno kliče k bolj zavzetemu delu za nove duhovne poklice – a mislim, da sploh ni dovolj, da na škofijske molitvene dneve napolnimo naša romarska svetišča. Že res, da je molitev osnova, toda če ni materije, kjer bi milost, izprošena pri molitvi lahko delovala, molimo skoraj zastoj. Da pa odgovorim še na zadnji del vprašanja; če torej v obdobju priprave kdo izmed kandidatov prepozna poslanstvo v misijonih, mu kljub pomanjkanju »delavcev« pri nas ne smemo braniti, temveč mu moramo omogočiti, da svoj klic živi tam, kjer hoče Bog. Zato sem nekoliko v skrbeh, da nekatere škofije

zaradi pomakanja duhovnikov zahtevajo, da se nekateri slovenski škofijski duhovniki počasi vrnejo v Slovenijo – ampak naša Cerkev je vesoljna in poslanstvo je poslanstvo!

Kaj je temeljni dinamizem tvoje vere in tvojega duhovništva?

Molitev, molitev in molitev! To okušam toliko bolj, ko kdaj premalo molim. Ko se usedem pred tabernakelj ali klečim pred Najsvetejšim in lahko z Njim poklepetam o stvareh, ki me čakajo v dnevu, dobim moč, navdih in ljubezen za cel dan. Osebni odnos z Bogom, ko sem lahko z Njim res »na Ti«, je tisto, kar me žene naprej. Seveda je poleg molitve sveta maša tudi ključni vir moči za moje življenje – predvsem trenutki obhajila, ko sem lahko v tišini z Njim, ki mi je takrat tako zelo blizu. Nenazadnje mi motivacije vlivajo tudi ljudje, predvsem takrat, ko vidim, kako velike stvari v njihovih življenjih dela Bog. Priznam, da sem hvaležen in vesel sem, ko vidim, da je na prvi petek bolnik tvojega obiska vesel, ko ti kdo prišepne, da mu je spodbuda pri pridigi pomagala in ko po igranju odbojke ali med vzponom na kak hrib nad Savinjsko dolino pri mladih začutim, da bi radi še bolj spoznali Jezusa.

Kaj bi za sklep dodal ob letošnji misijonski nedelji in ob začetku svojega misijonarjenja?

Prvo pridigo v življenju sem imel ravno na lansko misijonsko nedeljo in ob letošnji si želim, da bi se vsak katoličan zavedal, da mora biti vsak vsaj malo misijonar. Ne toliko s pridiganjem, kot s svojim življenjem, ki mora odsevati dejstvo, da poznamo Jezusa Kristusa in da želimo z Njim spoznati tudi naše prijatelje, sodelavce ... Hkrati se zahvaljujem vsem, ki že vrsto let tako duhovno, kot tudi materialno podpirate misijone, predvsem tiste, kjer delujejo Slovenci. Vedno sem bil ponosen in vesel, ko sem ob obisku na misijon lahko prinesel vaše darove iz domovine. Sam pa želim, da bi zares molil in zvesto ter goreče misijonaril – a tudi ne toliko z besedo, temveč z življenjem.

PIŠE FRANC SODJA, CM, LETA 1972

Moč džihadizma – nemoč Evrope

PIŠE DR. DRAGO KARL OCVRK

Džihadisti – borci na Alahovi poti – so prepričani, da so samo oni nosilci pristnega izvirnega islama. Kdor ni džihadist, ni musliman, zato so njihove prve žrtve muslimani, ki niso džihadisti, še posebej pa nasprotujejo demokraciji, utemeljeni na človekovih pravicah. Tem »človeškim« novotarijam postavljajo nasproti ureditev, utemeljeno na Alahovi besedi – Koranu in Mohamedovih nauk in dejanjih.

Mnogi intelektualci iz islamskega sveta, ki zavračajo džihadizem, menijo, da ta izhaja iz islama. Alžirski pisatelj Boualem Sansal, ki je v romanu z naslovom *2084* narisal islamsko totalitarno državo, pravi: »Zame sta islam in islamizem, politični islam, eno in isto. Islam vodi v islamizem, ta pa v džihadizem, terorizem.« Muslimanske oblastne elite imajo džihadiste in intelektualce Sansalovega tipa za prevratnike in jih preganjajo, zapirajo in ubijajo. Kljub temu se džihadisti množijo kot gobe po dežju, kar kaže na nemoč in pešanje oblastnega tradicionalnega islama. Še bolj zaskrbljujoče je, da dobivajo vse več pristašev v zahodnem svetu med nemuslimani. Zato je islam izziv za Evropo.

O tem govori Jean Birnbaum v pravkar objavljeni študiji *Religija slabičev. Kaj džihadizem pove o nas*. »Džihadizem spreminja vse. Odkar je namreč planetarna sila, Zahod ni več edini model oz. se ne more več tako prikazovati. Gotovo bo kdo ugovarjal, češ, saj je med silami, ki ogrožajo zahodno premoč tudi Kitajska ali še Rusija. Ne nazadnje, njun nacionalizem občudujejo številni zahodni aktivisti in intelektualci, ki zagovarjajo suverenost nacionalne države. Vendar privlačnost teh dveh dežel ni v ničemer podobna privlačnosti džihada. Koliko Evropejcev se je pripravljeno angažirati ali celo žrtvovati svoje življenje za Putinov imperializem ali kitajsko agresivno širjenje? Ne veliko! Samo džihadizem z desetlinami tisoči borcev z vsega planeta izziva Zahod na

področju univerzalističnega ideala in bratstva brez meja. To počne z doktrinalnim betoniranjem islama, religije z ogromnim duhovnim bogastvom in tisočletnim vplivom. V imenu civilizacije torej, ki je bila pred nedavnim v zatonu, a je bila dolgo dovolj močna, da je kljubovala Zahodu, in se danes znova predstavlja kot prihodnost sveta. In to do te mere, da je edina globalna alternativa zahodni modernosti. 'Težko je najti dva bloka človeštva demografsko tako ogromna, s takšno zgodovino in s samozavestjo, ki bi bila primerljiva tema velikanoma'.«

Religija levice, religija slabičev

Evropejci si pred temi dejstvi zapiramo oči, ker še vedno verjameмо, da se svet vrti okoli nas in da smo vrhunec človeštva, h katereму stremijo vsi drugi. Toda to je religija slabičev, sporočajo džihadisti, ki nočejo biti takšni, kakršni smo mi. Še zlasti leвица dojema islamizem kot doktrino žrtev Zahoda, džihadizem pa kot upor zatiranih. V resnici pa je dodelana religijska ideologija, dokazuje Birnbaum, kako uničiti temelje demokratične civilizacije in vse podrediti črki Korana. Zato je treba »v džihadistih videti vse kaj drugega kakor objektivne zaveznike proti imperializmu ali kakor razjarjene žrtve. Na koncu koncev bi bil že čas, da jih imenujemo 'sovražniki'.«

Birnbaum je levičar, a je podvomil, da je mogoče z levimi idejami razumeti džihadizem in se mu upreti. Zato imenuje te ideje »religija slabičev«, saj so njeni pristaši kapitulirali pred džihadizmom,

»religijo močnih«. Tako so npr. pristaši religije slabičev trdili, da je satirični časnik *Charlie* sam kriv za atentat na svoje uredništvo, ker je žalil islam, edini izraz in orožje zatiranih. Skratka, del krivde za teroristične napade običajno naprtijo žrtvam. Prav tako radi enačijo položaj žensk v Evropi in islamskih deželah, čeprav je razlika očitna. Demokratična zakonodaja ženske namreč ščiti, čeprav teče konkretno življenje tudi mimo nje, v večini islamskih dežel pa že zakonodaja sama ženske diskriminira ...

Vendar Birnbaum ne zagovarja teze o spopadu civilizacij, niti ne brani judovsko-krščanske civilizacije. Čeprav je zasidran na levi, pa za razliko od večine levičarjev brani splošno veljavnost demokratičnih načel svobode, enakosti in solidarnosti proti islamskemu terorizmu in džihadizmu. Večji del evropske levice, še posebej marksistično-boljševiški, sanja o pravični družbi, ki jo bo vzpostavil z revolucijo, nacionalizacijo in likvidacijo reakcionarjev. Pomočnike pri tem vidi v islamistih in džihadistih, zato poskuša utišati sleherno kritiko islama in njegovih stranpoti z obtoževanjem islamofobije. Skratka, za pristaši religije slabičev je alternativa samo: ali kapitalizem ali socializem. Toda džihadizem se na to alternativo požvižga in jo minira. Odslej se ni več mogoče zadovoljiti s tem, da proti buržoaznemu svetu postavljamo 'nekaj drugega', kakor da bi vojna proti tržnemu svetu neizogibno vodila v pravično družbo. Nenadoma so glavni izziv za kapitalizem borci, ki se ne sklicujejo na antiimperializem, ampak na podrejanje Alahu in islamsko rekonkvisto. Zato je 11. september 2001 (napad na New York) mnogo bolj uničujoč za progresistično verovanje, za religijo slabičev, kakor pa padec berlinskega zidu 9. novembra 1989.«

Poslanica papeža Frančiška ob svetovnem dnevu misijonov 2018

Skupaj z mladimi ponesimo evangelij vsem!

Dragi mladi, skupaj z vami želim razmišljati o poslanstvu, ki nam ga je Jezus zaupal. Ko se obračam na vas, želim hkrati nagovoriti vse kristjane, ki v Cerkvi živijo pustolovščino svojega bivanja kot Božji otroci. Kar me nagiba, da se preko vas obračam na vse, je gotovost, da krščanska vera ostaja vedno mlada, ko se odpira poslanstvu, ki nam ga daje Kristus. Sveti Janez Pavel II., papež, ki je imel zelo rad mlade in se jim je veliko posvečal, je zapisal, da »misijonstvo krepí vero« (Odrešenikovo poslanstvo, 2).

Ob škofovski sinodi, ki bo v Rimu oktobra, v mesecu, posvečenem misijonom, se nam ponuja priložnost, da bi v luči vere boljše razumeli, kaj želi Gospod Jezus povedati vam mladim in preko vas krščanskim skupnostim.

Življenje je poslanstvo

Vsak moški in vsaka ženska je poslanstvo, in to je razlog, zakaj živi na tem svetu. Biti *pritegnjeni* in biti *poslani* sta dva vzgiba, ki ju naše srce, še posebej ko je mlado, čuti kot notranji sili ljubezni, ki obljubljata prihodnost in ženeta naprej naše bivanje. Nihče ne čuti tako močno kakor mladi, kako življenje kliče in priteguje. Živeti z veseljem svojo odgovornost za svet je velik izziv. Dobro poznam luči in sence biti mlad in če pomislim na svojo mladost in na svojo družino, se spominjam moči upanja na boljšo prihodnost. Dejstvo, da nismo na tem svetu po lastni odločitvi, nam pomaga slutiti, da je pobuda, ki nas prehiteva in ki nam daje bivanje. Vsak izmed nas je poklican, da premišljuje o tej resničnosti: »Jaz sem poslanstvo na tej zemlji, in zaradi njega sem prišel na ta svet« (Apostolska spodbuda Veselje evangelija, 273).

Oznanjamo vam Jezusa Kristusa

Ko Cerkev oznanja to, kar je zastonj prejela (prim. Mt 10,8; Apd 3,6), lahko deli z vami mladimi pot in resnico, ki vodita do smisla bivanja na tej zemlji. Jezus Kristus, ki je za nas umrl in vstal, se daruje za našo svobodo in nas

vabi, da iščemo, odkrivamo in označimo ta pravi in polni smisel. Dragi mladi, ne bojte se Kristusa in njegove Cerkve! V njej se skriva zaklad, ki napolnjuje življenje z veseljem. To vam govorim iz izkušnje: po zaslugi vere sem našel odgovor na svoje sanje in moč, da sem jih uresničil. Videl sem veliko bolečine in veliko revščine, ki je izmaličila obraze številnih bratov in sester. Toda za tiste, ki so z Jezusom, je vse zlo le izziv k večji ljubezni. Številni možje in žene, mnogi mladi so se iz ljubezni do evangelija velikodušno žrtvovali za svoje brate in sestre, včasih celo do mučeništva. Iz Jezusovega križa se učimo logike Božjega darovanja samih sebe (prim. 1 Kor 1,17-25) kot oblike oznanjevanja evangelija za življenje sveta (prim. Jn 3,16). Ko vnema Kristusova ljubezen, uporablja tistega, ki gorí, ter krepí tistega, ki ga ljubi; ga razsvetljuje in greje (prim.

2 Kor 5,14). V šoli svetnikov, ki nam odpirajo obsežna Božja obzorja, vas vabim, da se v vsaki okoliščini vprašate: »Kaj bi storil Kristus na mojem mestu?«

Posredovati vero do skrajnih mej sveta

Tudi vi mladi ste po krstu živi udje Cerkve, in skupaj smo poslani, da poneseemo evangelij vsem. Vi se odpirate življenju. Rast v milosti vere, ki nam je bila posredovana po zakramentih Cerkve, nas prevzema v tok mnogih generacij pričevalcev, v katerem modrost tistih, ki imajo izkušnje, postane pričevanje in spodbuda za tiste, ki se odpirajo prihodnosti. In novost mladih postane obenem opora in upanje za tiste, ki so blizu cilja svoje poti. Cerkev gradi medgeneracijske mostove v sobivanju različnih življenjskih obdobij, v katerih vera v Boga in ljubezen do bližnjega predstavljata dejavnika globoke povezanosti. Ta prenos vere, ki je srce poslanstva Cerkve, se torej dogaja po »okužbi« ljubezni, ko veselje in navdušenje izražata na novo odkrit smisel in polnost življenja. Privlačno širjenje vere torej terja odprta srca, ki jih razširja ljubezen. Ljubezni ne moremo postavljati

meja: močna kakor smrt je ljubezen (prim. Vp 8,6). To vodi v srečevanje, pričevanje, oznanjevanje; ustvarja občestvo ljubezni do vseh, ki so daleč od vere, do nje brezbržni, včasih celo nasprotni ali sovražni. Človeška, kulturna in verska okolja, ki so še vedno oddaljena od Jezusovega evangelija in zakramentalne navzočnosti Cerkve, predstavljajo skrajne bivanjske periferije, »skrajne meje sveta«, h katerim so poslani Jezusovi učenci od njegove velike noči in z gotovostjo, da je Gospod vedno z njimi (prim. Mt 28,20; Apd 1,8). V tem je bistvo tistega, kar imenujemo *Missio ad gentes*. Najbolj brezupna periferija

Srečanje papeža z migranti na grškem otoku Lezbos

človeštva, ki potrebuje Kristusa, je ravnodušnost do vere ali celo sovraštvo proti Božji polnosti življenja. Vsaka duhovna ali gmotna revščina, vsaka diskriminacija bratov in sester je vedno posledica zavračanja Boga in njegove ljubezni.

Skrajne meje sveta, dragi mladi, so za vas danes zelo relativne in jih vedno z lahkoto »prebrodite«. Digitalni svet in družabna omrežja, ki nas preplavljajo in prežemajo vse, brišejo meje, obrobja in razdalje ter zmanjšujejo razlike. Zdi se, da je vse na doseg roke, vse tako blizu in takojšnje. Brez vsestranske zavzetosti – tudi če bomo imeli nešteto stikov – ne bomo nikoli potopljene v pravo občestvo življenja. Misijon do skrajnih meja svetá terja, da darujemo sami sebe v poklicanosti, ki nam jo On podarja in nas je postavil na ta svet (prim. Lk 9,23-25). Drznili bi

si trditi, da je za mladega, ki želi hoditi za Kristusom, bistvenega pomena, da išče svojo poklicanost in jo sprejme.

Pričevati za ljubezen

Zahvaljujem se vsem cerkvenim okoljem, ki vam omogočajo, da se osebno srečate z živim Kristusom v njegovi Cerkvi: župnije, združenja, gibanja, redovne skupnosti in številne pobude misijonarskega služenja. Veliko mladih najde v misijonarskem prostovoljstvu obliko služenja »najmanjšim« (prim. Mt 25,40), spodbujajo človekovo dostojanstvo in pričujejo za veselje ljubezni in za biti kristjani. Tovrstne cerkvene izkušnje pripomorejo, da formacija vsakogar ni samo priprava na lastno poklicno kariero, ampak da razvije in neguje Gospodov dar, da lahko bolje služi drugim. Te hvalevredne oblike začasnega

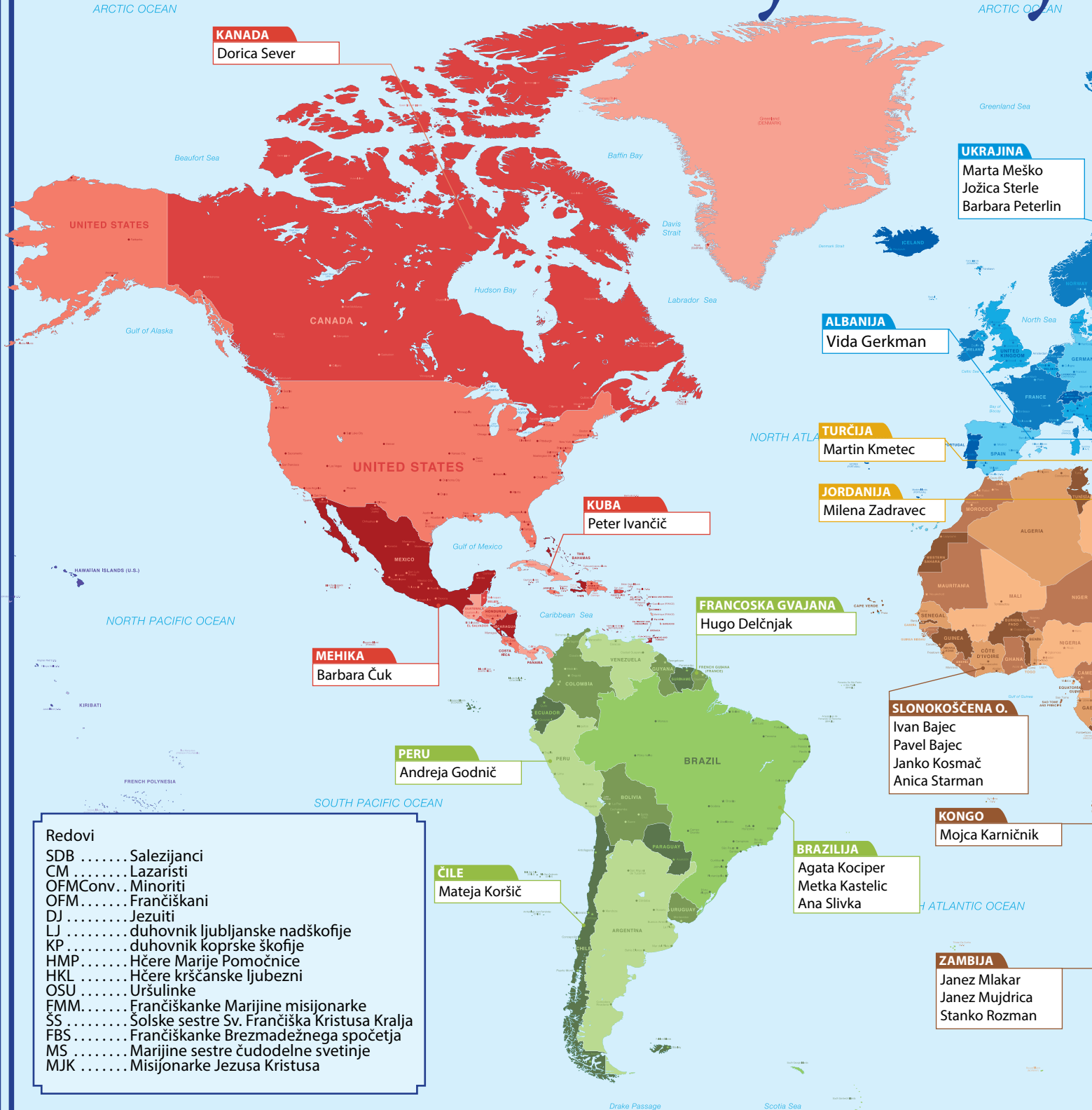
misijonarskega služenja so uspešen začetek in vam lahko v smislu razločevanja poklicanosti pomagajo pri odločitvi za popolno podaritev vas samih kot misijonarjev.

Iz mladih src so se rodile *Papeške misijonske družbe* (PMD), da bi podpirale oznanjevanje evangelija vsem ljudem ter prispevale k človeški in kulturni rasti številnih ljudstev, ki so žejni Resnice. Molitve in razne oblike gmotne pomoči, ki jih PMD radodarno podarjajo in razdeljujejo, pomagajo Svetemu sedežu, da more tisti, ki jih prejme za svoje potrebe, z njimi pričevati v svojem okolju. Nihče ni tako ubog, da ne bi mogel dati nekaj od tega, kar ima, še prej pa to, kar je. Rad ponavljam spodbudo, ki sem jo dal mladim Čilencem: »Nikoli ne misli, da nimaš ničesar dati ali da nikogar ne potrebuješ. Pomisli, da te mnogi ljudje potrebujejo. Vsak izmed vas naj premisli v svojem srcu: mnogi ljudje me potrebujejo« (*Srečanje z mladimi, svetišče Maipu*, 17. januarja 2018).

Dragi mladi, prihodnjega oktobra, ko bo vam posvečena sinoda, bo dodatna priložnost, da postanemo misijonarski apostoli, ki so vedno bolj navdušeni za Jezusa in njegovo poslanstvo do skrajnih mej sveta. Prosim Marijo, Kraljico apostolov, svetega Frančiška Ksaverja in sveto Terezijo Deteta Jezusa ter blaženega Pavla Manno, da za vse nas posredujejo in nas vedno spremljajo.

Vatikan, 20. maja 2018, na binkoštni praznik

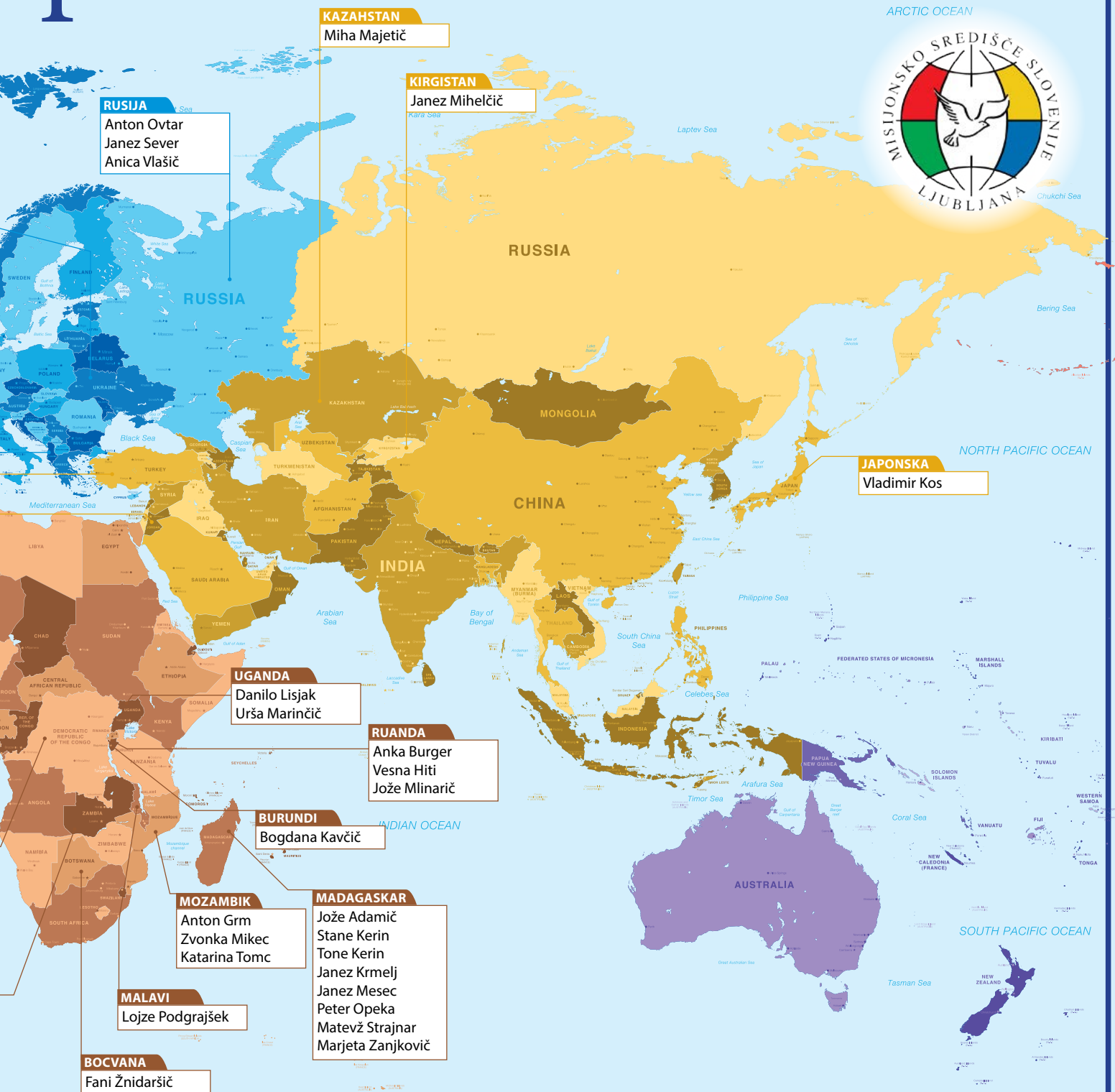
Slovenski misijonarji

SEZNAM SLOVENSКИH MISIJONARJEV PO DRŽAVAH

ALBANIJA Gerkman Vida, HKL	BURUNDI Kavčič Bogdana, HKL	JAPONSKA Kos Vladimir, DJ	KANADA Sever Dorica, FMM	KIRGISTAN Mihelčič Janez, DJ	MADAGASKAR Adamič Jože, FMM Kerin Stane, FMM Kerin Tone, FMM Krmelj Janez, FMM Mesec Janez, FMM Opeka Peter, FMM Strajnar Matej, FMM Zanjkovič Maša, FMM
BOCVANA Žnidaršič Fani, OSU	ČILE Mateja Koršič, OSU	JORDANIJA Zdravec Milena, HMP	KAZAHSTAN Majetič Miha	KONGO DR Karničnik Mojca, MJK	
BRAZILIJA Kociper Agata, HMP Kastelic Metka, HMP Slivka Ana, FMM	FRANCOSKA GVAJANA Delčnjak Hugo, OFM			KUBA Peter Ivančič, SDB	

po svetu v letu 2018

AR

CM
LJ
CM
LJ
LJ
CM
evž, laik
arjeta, HMP

MALAVI

Podgrajšek Lojze, DJ

MEHIKA

Čuk Barbara, FMM

MOZAMBIK

Grm Anton, SDB
Mikec Zvonka, HMP
Tomc Katarina, laik

PERU

Godnič Andreja, OSU

RUSIJA

Ovtar Anton, CM
Sever Janez, DJ
Vlašič Anica, FMM

RUANDA

Burger Anka, HKL
Hiti Vesna, HKL
Mlinarič Jože, SDB

SLONOKOŠČENA OBALA

Bajec Ivan, KP
Bajec Pavel, KP
Kosmač Janko, KP
Starman Anica, FBS

TURČIJA

Kmetec Martin, OFMConv

UGANDA

Lisjak Danilo, SDB
Marinčič Urša, ŠS

UKRAJINA

Meško Marta, MS
Peterlin Barbara, MS
Sterle Jožica, MS

ZAMBIJA

Mlakar Janez, DJ
Mujdrlica Janez, DJ
Rozman Stanko, DJ

Zaslutili smo **misijonarje**

PIŠE KARMEN ZRNEC

Vsako leto se v okolja, kjer delujejo naši misijonarji odpravi kar nekaj skupin študentov medicine. To pot se na Madagaskarju mudijo in tam delajo Karmen, Timotej, Lara, Loreta in Aljaž. Poleg poročila o svojem delu nam sporočajo tudi pomen poslanstva naših misijonarjev. Veseli smo takšnih spoznanj, ki so prav posebna spodbuda ob misijonski nedelji in naj dajejo krila misijonski razsežnosti našega življenja.

Akory aby? Tsara be. S tem stavkom zadnji mesec začnemo vsak pogovor na ulici in v ambulanti...

Trije študentje medicine, študentka dentalne medicine (vsi pri koncu študija) ter diplomiran zdravstvenik, ob pomoči malgaških sester, že en mesec delamo v dispanzerju na jugovzhodu Madagaskarja, natančneje v kraju Matanga, kjer je do nedavnega deloval slovenski misijonar Izidor Grošelj. Naše poslanstvo je skrbeti za zdravje tukajšnjih prebivalcev. Na tem območju ni zdravnika, razen v času slovenskih odprav, ki pod okriljem sekcije za tropsko medicino potekajo v tem kraju že vrsto let. Delo se zelo razlikuje od tistega v Sloveniji, saj je možnosti za diagnostiko malo, srečujemo pa se tudi z boleznimi, ki jih v Sloveniji ni ali pa jih ne vidimo več v tako razviti fazi. Veliko je malarije, okuženih ran, spolno prenosljivih bolezni, parazitov. Po drugi strani pa nas, podobno kot v Sloveniji, obišče veliko otrok s prehladom in odraslih z bolečinami v hrbtenici ali drugih sklepkih. Če nas je na začetku pogled na prepolno čakalnico skrbel, smo se v prvem mesecu že navadili, da bolnika, ne glede na starost, pogosto spremlja vsaj še ena oseba, pogosto pa tudi več. Prav tako ni nič nenavadnega, če 10-letni deček pripelje na pregled svojega 8-letnega bratca.

Delo tukaj nam je v veselje, občasno pa se znajdemo tudi v stiski, saj za določene bolezni vemo, da bi jih v Sloveniji enostavno pozdravili, tukaj pa to preprosto ni mogoče. V preteklem tednu smo posebno močno začutili odročnost te vasice, ko je v ambulanto prišla ženska z vnetjem

slepiča, kar zahteva urgentno operacijo. Tukajšnje sestre so nam dejale, da je prevoz možen šele naslednji dan. Na srečo smo se uspeli dogovoriti z enim izmed redkih prebivalcev Matange, ki imajo avtomobil, da jo je še isti večer v spremstvu sestre srečno prepeljal v bolnišnico, za kar smo bili neizmerno hvaležni. Na žalost pridejo tudi trenutki, ko v Matangi ni nobenega avtomobila, bolnik pa bi nujno potreboval prevoz v bolnišnico, ali pa trenutki, ko se starši ne strinjajo s prevozom otroka v bolnišnico, čeprav s tem ogrožajo njegovo življenje in trenutki, ko bi bolnik nujno potreboval kisik, mi pa mu ga ne moremo dati. V takih primerih se preko celega dne izmenjujemo ob teh bolnikih in jim po najboljših močeh skušamo pomagati, večkrat pa se posvetujemo tudi z zdravniki iz Slovenije. V zavedanju svojih omejitev smo še toliko bolj veseli za vsakega bolnika, ki se vrne zdrav ali brez bolečin.

Vsaka zmaga nad boleznijo nam polepša dan in teh ni malo. Tekom naše tri-mesečne odprave smo obiskali tudi slovenskega misijonarja Janeza Krmelja, ki deluje v kraju Ampitafa. Tam smo en teden pomagali v ambulanti. Poleg tega smo okoliškim prebivalcem omogočili tudi zobozdravstvene storitve. Gospod Janez nas je v soboto odpeljal še v vasico Vatanatu, ki je pred nekaj leti pogorela. Tam smo od jutra do večera pulili zobe, ki so bili občasno že tako zginiti, da se je komaj še videlo vršičke iz dlesni. Obisk pri Janezu Krmelju nam je močno razširil obzorje in nam pomagal k boljšemu razumevanju malgaške kulture. Njegove številne zgodbe in razlage so nam pomagale, da lažje sprejemamo odločitve naših bolnikov, posebno kadar se ne strinjajo z našim zdravljenjem. Ampitafa smo zapustili polni občudovanja do dela misijonarjev, saj se vsak dan bolj zavedamo, koliko so s svojim delovanjem pripomogli k boljšemu življenju tukajšnjih ljudi, k njihovi izobrazbi, zdravju in še marsičemu. Med vožnjo nazaj v Matango smo si med prebijanjem preko zelo slabih cest že vsaj desetič rekli, da bomo ob prihodu domov vestno podpirali akcijo MIVA, s katero se zbira denar za vozila misijonarjev.

Sedaj smo spet v Matangi, kjer nadaljujemo s svojim delom do sredine oktobra, ko nas bo zamenjala nova slovenska medicinska odprava. Že sedaj lahko rečemo, da je delo tukaj spremenilo naš pogled na svet. Prav tako smo vsak dan bolj hvaležni za vse možnosti, ki nam jih daje preprosto dejstvo, da smo bili rojeni v naši ljubi Sloveniji.

Vodilo, ki nas spremlja že od začetka priprav na odpravo in skozi vse trenutke našega bivanja na južni polobli, pa je pesem Toneta Pavčka, ki pravi: "Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš; ta svet je lep, če nekoga rad imaš, če stisneš roko komu, ki ga kaj boli; ta svet je lep, če si človek do ljudi."

Cerkev Marije, Matere vseh narodov v Kazahstanu

BR. MIHA MAJETIČ, MINORIT, KAZAHSTAN

V začetku septembra, od 5. do 12. letošnjega leta, se je 12 prostovoljcev, skupaj z župnikom, iz Mozirja odpravilo v misijonsko župnijo Marije, Matere narodov v Astano, Kazahstan, da so popravili streho na župnijski cerkvi. Že nekaj časa je ta projekt potekal predvsem kot ozaveščanje ter zbiranje sredstev, kajti ves gradbeni material in tudi precej orodja so financirali z darovi dobrih ljudi iz Mozirja in okoliške doline.

Prostovoljci so sami krili stroške prevoza v Kazahstan. Podjetja so zaprosili za donacije, pripravili dobrodelni koncert p. Janeza Ferleža, brata minorita. Vse to resnično razveseljuje in govori o veliki zavzetosti za misijone, kakor tudi dejstvo, da so organizatorji dobrodelne misijonske tombole v Solčavi namenili del pridobljenih sredstev za misijon v Kazahstanu. Prisluhnimo p. Miha Majetiču, moziškemu domačinu, misijonarju v Kazahstanu, in njegovemu opisu misijona in poslanstva Mozirjanov pri njem. Cerkev je bila urejena in odprta leta 1978 pred olimpijskimi igrami v Moskvi 1980 in sicer kot ena izmed 50 cerkva, ki so kazale na versko svobodo v takratni Rusiji. Pogoji so bili, da ne sme biti v centru mesta ali blizu šole ali bolnice. Verska znamenja pa so morala biti zelo majhna. Kristjani so takrat kupili preprosto hišo, in jo spremenili v cerkev in na vrhu strehe postavili skromen križ. Cerkev je služila srečanjem katoličanov v Kazahstanu od blizu in daleč (prihajali so tudi iz več kot 200 km oddaljenih krajev). V začetku so duhovniki prihajali le občasno, darovali mašo ter delili zakramente. Ljudje pa so se redno zbirali na molitvah. Z ustanovitvijo župnije je cerkev dobila zavetnico Marijo pomočnico. Ko so po padcu komunizma v centru glavnega mesta Astana zgradili novo cerkev in tam kasneje ustanovili sedež nadškofije, so sedež župnije prenesli in je hiša-cerkev nekaj časa samevala. Pred 15 leti pa se je porodila ideja, da bi župnijo obudili k življenju.

Ustanovili so župnijo Marija, Mati vseh narodov. V Kazahstanu živi prek 120 narodov in tudi v sami župniji jih je

Cerkv v Astani prej ...

mного. Pred 12 leti so v župnijo prišle sestre usmiljenke in za njimi začasno tudi bratje minoriti. V Kazahstanu pa to, kar je začasno, po navadi traja najdlje. Pred dvema leti je vodstvo minoritskega reda sklenilo, da bratje minoriti ostanejo v župniji, ki je v enem najbolj ubogih delov mesta z največ revnimi ljudmi. Plače mnogih v tem predelu Astane redko dosežejo 200 evrov. Mnogi živijo le od začasnega dela ali zbiranja in prodaje kovin. Na žalost je tudi mnogo alkohola in drog, ki uničujejo ljudi in družine. V župniji se na srečanjih zbirajo različni ljudje in je dom mnogim narodom. Od teh, ki prihajajo k maši, je le kakšna polovica katoličanov, nekaj je pravoslavnikov in celo nekrščenih. Na raznih aktivnostih pa imamo tudi mnogo muslimanov. Še posebej v naši glasbeni šoli, ki je brezplačna. Glede na finančno situacijo faranov se ob nedeljskih nabirkah ne nabere dovolj niti za redno vzdrževanje in plačilo položnic. Večino potrebnega

prispevamo redovniki, ki tu živimo. Tako so večje investicije, kot je zamenjava strehe, toliko večji zalogaj za nas. Zaradi zamakanja je letos začel odpadati omet ravno tam, kjer je pianino in se otroci učijo igrati na instrumente. Zato smo toliko bolj veseli, da se je ponudila priložnost, da s pomočjo dobrih ljudi iz Slovenije rešimo ta velik problem. Saj če streha

... in potem

ne drži, začne propadati vse pod njo. Za naše ljudi tukaj, ki so v veliki manjšini, katoličanov je samo okoli 1 odstotek ali še manj, je to veliko znamenje, čudež in dokaz, da niso pozabljeni. Tudi velika spodbuda za vztrajnost in trdo delo v njihovem življenju. Upamo, da bo delo 26 močnih rok iz Slovenije, mnoge molitve in finančna pomoč prineslo spremembo tudi pri nas. Pokazali bomo, da znamo tudi katoličani stopiti skupaj in pomagati drug drugemu. Pri zadnji maši v nedeljo je minorit br. Pavel, župnik te naše župnije, dejal: »Poglejte, kako ti ljudje (prostovoljci iz Mozirja) ljubijo Cerkev in Boga, da žrtvujejo svoj čas in denar in prihajajo k nam pomagat. Naj nam bo to v spodbudo, da bomo tudi sami skrbeli po svojih zmožnostih za naš skupni dom na zemlji.« Že v naprej velika hvala, Bog povrni vsem, ki pomagata s svojim časom, denarjem ali molitvami. Tudi mi molimo za vas. Ob torkih se vas še posebej spominjamo pri sveti maši.

Počitnice z Bogom

S. ANICA VLAŠIČ, FRANČIŠKANKA MARIJINA MISIJONARKA, RUSIJA

Dragi vsi, ki se trudite v Misijonskem središču in nam misijonarjem polepšate kakšen dan s svojim pi-semcem. Hvala za vašo pozornost in dobre želje ob mojem rojstnem dnevu!

Kljub mojemu bednemu prispevku pri oznanjevanju evangelija naletim v avtobusu na take besede: "Vas lahko vprašam - Vi ste verna katoličanka?" "Da, jaz sem verna katoličanka." In dalje: "Večkrat vas vidim na ulici in na obrazu se vam pozna, da ste verni." Upam, da bo Sveti Duh opravil ostalo in zato ga prosim. O naših "Каникулах с Богом" (Kanjikulah s Bohom - Počitnicah z Bogom), to so naše duhovne vaje za katoličane v St. Petersburgu, še zbiram material. Sama nimam ne fotoaparata ne skenerja, da bi poslala kakšne risbice, sem odvisna od naših katehistinj, ki so opremljene s sodobno tehniko. Na začetku šolskega in veroučnega leta se bomo fotografirali, upam na kakšno prav zanimivo fotografijo.

Ko sem se vrnila iz Slovenije, me je čakal "župnijski potres": menjava župnika oz. župnikov v St. Petersburgu. To pa še ni vse; tudi voditeljica "nedeljske šole", animatorka katehistinj, naša sestra Maria Teresa, se vrača

v domovino na Portugalsko. Torej, pričakujemo novega vetra.

Z lepimi spomini na preživete počitnice v domovini in z zaupanjem v Božji blagoslov v novem šolskem in delovnem letu se priporočam v molitev in lepo pozdravljam. Mir in dobro!

Poslovilni večeri odhajajočih v neznano

S. MILENA ZADRAVEC, SALEZIJANKA, JORDANIJA

Najlepša hvala za ponujeno priložnost laičkih sodelavcev. Žal je moj odgovor negativen zaradi razmer, v katerih živimo. Pri nas živi na stotine in tisoče beguncev, ki jim moramo preskrbeti vse mogoče za preživetje. V prvi vrsti jim služi mednarodna Karitas, potem župnije in razni centri, prostori, šolske potrebe itd. K nam prihajajo v torek, sredo, četrtek in petek na

izobraževanje, katekizem in razvedrilo. Kadar imamo, jim postrežemo tudi s kako malico, zdravili in oblačili, seveda če od kje kaj dobimo. Nekatere od njih najame-mo za hišna in vrtna dela ter jim nudimo plačilo za opravljeno delo. Tudi ta vsota pride od dobrotnikov in prijateljev. Tako si razumljivo pomagamo z laiki iz begunskih krogov in jih tako zaposlimo v času bivanja tukaj. Vsi namreč pričakujejo in čakajo na odhod drugam, npr. v Nemčijo, Avstralijo, Kanado, Ameriko ... Večkrat imamo "poslovilne večere", ki so prežeti z veseljem in žalostjo; z nezaupanjem in upanjem v svetlejšo prihodnost. Nekateri jim zavidajo, da odhajajo, spet drugi pa ne, ker so se nekako dobro znašli med tukajšnjimi prijatelji. V tem trenutku jih je sedem, ki "letijo" proti Avstraliji. Bog jim daj srečo in blagoslov.

Dve naši sestri sta trenutno v Iraku, kamor se je vrnilo nekaj tisoč družin. Ko vidiš posnetek praznovanja Povišanja sv. križa, sploh ne moreš verjeti, kakšen pogum imajo ti ljudje, v procesiji s križem, s petjem, kresi ... Ker je semenišče, kjer smo obhajali sv. maše, zaradi uničenja popolnoma neuporabno za obrede, so šli na igrišče in ceste.

Molite za nas. Pozdravljam vse, še posebej pa misijonsko velikodušne.

Spodbudno in opogumljajoče

je vedno znova, ko v Obzorjih beremo o različnih molitvenih srečanjih Misijonske molitvene zveze, kar bo gotovo še posebej v ospredju v misijonskem mesecu oktobru. Je že res, da je treba ljudem pomagati v njihovi materialni bedi, vendar je treba vedeti, da je ta dostikrat posledica duhovne, zato je spreminjanje vsega na svetu še posebej odvisno od življenja Kristusa v ljudeh in družbi. Tega pa najbolj prinaša zavzeta in skupna ter osebna molitev. Vsi molivci, tako pri zvezi kot tudi tolike skrite duše, ki mislite, da ste povsem pozabljeni in morda nimate sredstev, da bi z njimi podpirali misijonsko delo v Cerkvi, zavedajte se, da vršite enako, če ne pomembnejše misijonsko delo, kot kdorkoli drug. O vas se sicer manj piše, vendar je tudi to znamenje, da opravljate pomembno delo, ki je uresničeno samo v sebi in ne potrebuje reklame. Še posebej vaša je misijonska nedelja, naj vam bo v veselje in vaše delo v blagoslov povsod, kjer Bog ve, da ga najbolj potrebujete.

Uredništvo

Molili smo v Malečniku

V lepem okolju, ki se preliva v svoji vinorodni barvitosti, smo se v župnijski cerkvi sv. Petra zbrali molivci Misijonske molitvene zveze mariborske nadškofije.

Najprej smo imeli molitveno uro, ki jo je vodil voditelj Misijonske molitvene zveze (MMZ) in domači župnik Jožef Lipovšek. Ob lepem sodelovanju vernikov je ob častitljivih skrivnostih rožnega venca povezoval misli o misijonarjih, članih MMZ, pomenu molitve za današnji čas in prošnjah za nove misijonske poklice ter nove molivce. Molitvena ura je potekala pred Najsvetejšim. Spomnili smo se tudi obletnice častitljivega Božjega služabnika Friderika Ireneja Barage.

Ob sveti maši smo se zbrali narodni ravnatelj za misijone Matjaž Križnar, misijonar iz Kirgizije p. Janez Mihelečič in Jožef Lipovšek. Na koru je prepeval moški sekstet pod vodstvom ge. Marije Duh. Misel po evangeliju je razvil misijonar p. Janez. Po udaril je pomen misijonske Cerkve in odloka o misijonski dejavnosti, ki vključuje vse kristjane, da smo po krstu pripravljeni oznanjevati in živeti Kristusovo ljubezen, ter da je Cerkve misijonska ali pa je ni. Zahvalil se je članom Misijonske molitvene zveze za zvesto in predano molitev. Brez te molitve bi misijonarji ne mogli delovati na misijonskih postajah. Ob evangeliju je poudaril pomen pomnožitve kruha in rib. Jezus želi naše sodelovanje, da prinašamo današnjemu človeku upanje in da vse položimo v njegove roke,

ki blagoslovljajo ter množijo naše majhne darove. V ozadju cerkve je bila na steni osvetljena podoba sv. Terezije Deteta Jezusa, pred oltarjem pa so bili predmeti iz misijonskih dežel. Po maši so vsi prejeli podobico sv. Terezije, ministranti pa misijonski spominček na srečanje. Pred cerkvijo so bila na voljo različna misijonska gradiva.

V prijetnem razpoloženju je sledila pogostitev, ki so jo pripravili marljivi verniki in sodelavci Društva upokojencev ter župnijske in nadškofijske Karitas.

Kljub vročini je v srcih odmevala velika hvaležnost za vse, kar smo doživeli, oglasila pa se je tudi vesela župnikova harmonika.

*Jožef Lipovšek
voditelj MMZ*

V Tolminu

V nedeljo, 29. julija, smo imeli člani Misijonske molitvene zveze iz koprške škofije srečanje v Tolminu. Zbrali smo se ob 15. uri v lepo okrašeni cerkvi Marije Vnebovzete. Srečanje smo začeli z molitveno uro za misijone, ki je bila polna utrinkov z misijonskega področja in jo dopolnili z molitvijo svetlega dela rožnega venca. Sveto mašo je daroval škof Metod Pirih, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za misijone, ob somaševanju duhovnikov in misijonarjev, ki so v preteklosti delovali v misijonih.

V jedrnat in vsebinsko bogati pridigi je opisal in pohvalil delo misijonarjev,

ki vztrajajo tudi v težkih in nevarnih razmerah. Povedal je, da molitev dela misijonarje trdne in modre, neustrašne in pogumne ter opozoril na pomen redne molitve. Molitev je govorna vera, v besedah izraženo upanje in v pogovoru z Bogom izpovedana ljubezen. Poudaril je besede svetega papeža Janeza Pavla II., da je človek največji, kadar kleči, najlepši, kadar moli, najmočnejši, kadar odpušča in Bogu najbližji, kadar ljubi. Sveto mašo je obogatilo čudovito petje pevskega zbora v malgaščini. Vsi navzoči smo v mislih podoživljali življenje in delo misijonarjev ter se v evharistični daritvi še bolj združili z njimi. Tudi očenaš so zapeli v malgaščini, nato pa smo ga skupaj zmolili še v slovenščini.

Po maši je pogovor vodil Niko Štrancar, animator za misijone v koprski škofiji, misijonarka s. Andreja Godnič, ki deluje v Peruju, pa je opisala delo in nekatere svoje doživljanje. Za doživet sklep srečanja je poskrbel pevski zbor, ki nam je zapel še nekaj pesmi v malgaščini.

S podobico svete Terezije Deteta Jezusa v rokah smo se razšli z mislijo, da bomo še naprej vneto in redno molili za misijone ter tako prosili Jezusa tudi za nove misijonarje, ki bodo odgovorili na klic: »Dragi Jezus, si res mene poklical? S tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal.«

Zinka Vadnjal

Na Kureščku

Srečanje Misijonske molitvene zveze za ljubljansko in novomeško škofijo je potekalo v nedeljo, 22. julija, na Kureščku. Uro pred mašo je rektor cerkve Anton Košir vodil misijonsko molitveno uro pred Najsvetejšim.

Sklep molitve so bile pete litanije Matere Božje; zapeli so jih duhovniki, ki so maševali ob 16h. Sveto mašo je vodil bodoči misijonar na Madagaskarju Stane Kerin in povedal nekaj o svoji izkušnji z obiskov naših misijonarjev. Še danes so obširna področja na Madagaskarju, ki čakajo oznanjevalcev. A le teh ni. Tudi če je med Malgaši maševal v slovenskem jeziku, so bili veseli, da so imeli sveto mašo in prejeli Jezusa. Prav tako se je zahvalil vsem molivcem za misijone, saj je prav molitev včasih tista, ki ohranja misijonarje stanovitne v njihovem poslanstvu v zahtevnih klimatskih in družbenih razmerah. Njegove besede je podprl škofijski animator za misijone Slavko Kalan. Po maši je bil blagoslov avtomobilov pred cerkvijo, saj je bila Krištofova nedelja. Vsi obiskovalci so prejeli kartončke z razlago načina molitve rožnega venca v Misijonski molitveni zvezi. Sledilo je prijetno druženje ob pecivu in pijači v Marijinem domu poleg cerkve.

Janez Avsenik

Škofijski misijonski dan z dobrodelno tombolo

PIŠE ALENKA BREZOVNIK

Misijonsko dogajanje se je pričelo ob 10h v župnijski cerkvi v Solčavi s sveto mašo, ki jo je daroval celjski škof Stanislav Lipovšek. Sodelovali so otroški pevski zbori iz Luč in Solčave, romarji od blizu in daleč, misijonar Tone Kerin s spremstvom domačinov iz Krškega ter duhovniki iz bližnjih župnij. V skupni molitvi in pesmi smo izrekli hvalnico Bogu ter se zahvaljevali za čudovit dan, ki se je iz deževnega spremenil v toplega in sončnega ter za vse dogodke, ki so se še vrstili.

Po maši je romarje in goste pričakala pihalna godba, ki je vse pospremila na prireditveni prostor, kjer se je ob 12h uradno pričela dobrodelna tombola. Uvodno nas je nagovoril misijonar Tone Kerin, ki deluje na najnevarnejšem področju znotraj »rdečice« Madagaskarja, v misijonu

Befotaka in z nami podelil drobce svojega misijonskega življenja. Franci Podbrežnik, Andreja Lenko in domačin Nejc Slapnik so skupaj s številnimi nastopajočimi dobrodelno tombolo pripeljali vse do 64. izžrebane številke, ki je prinesla prvo TOMBOLO.

Dan je bil napolnjen z ljubeznijo in darežljivostjo, glavna nagrada – kolo – je bila podarjena, kar dvakrat, saj ga je dobitnica podarila g. Tonetu Kerinu za bolj potrebne, pozabljene, a ponovno najdene otroke, ki so nam bili v tem dnevu, kljub veliki fizični kilometrini, zelo blizu.

Tone je v svojem govoru pojasnjeval ZAKAJ tja ne pride noben predstavnik medijev, politike ali znanih organizacij. Misijonarji pa vztrajajo, ker verjamejo, da je mogoče počasi spremeniti miselnost maščevanja in nasilja v sožitje in mirno sobivanje ljudi.

Velika zahvala v imenu skupine za dobrodelnost dekanije Gornji Grad in misijonarja Toneta Kerina gre vsem, ki so kakorkoli pripomogli k izvedbi dobrodelne tombole, da smo lahko bili skupaj podaljšane Jezusove roke in noge, saj »edino ljubezen lahko reši svet« (bl. mati Terezija).

Prepotrebna sredstva, ki se jih je nabralo približno 13.500 eur, gredo za otroke ter za misijon Toneta Kerina na Madagaskarju.

Kaj je misijonsko delo – in kaj ni ...

»Kaj je misijonsko delo? Pomembno je, da poznamo odgovor na to vprašanje, kajti če ga ne poznamo, obstaja tveganje, da je to, kar na tem področju počnemo, nekaj čisto drugega. Za misijonsko delo je značilno predvsem to, da je v njegovem bistvu določeno ime: to je Jezus. V hebrejščini to ime pomeni: Bog je pomoč ali Bog je z nami. V Jezusovem imenu so vsebovani vsi blagoslovi za človeštvo. Na tej točki se moramo ustaviti, kajti jasno nam mora biti, da je misijonsko delovanje predvsem delitev blagoslovov, ki jim oznanjamo ime našega Gospoda. Tega se moramo nenehno

zavedati, da ne bi misijonskega dela pomešali s filantropijo ali celo z dobrodelnostjo.

Vsa dela dobrodelnosti, izobraževanja, podpore, varstva žrtev vojn ali nasilja, solidarnosti, pravičnosti, pomoči revnim, izobčenim in odrinjenim na obrobjih vseh vrst, o katerih govori papež Frančišek, imajo kot svojo rdečo nit Jezusovo ime in samo zaradi tega imena prinašajo blagoslov. Posledično je sleherna misijonska dejavnost hkrati oznanjevanje in pričevanje: oznanjevanje Jezusa, njegovih dejanj, njegove ljubezni in dobrote ter pričevanje z osebnim življenjem.

Danes je bistvenega pomena biti verodostojen, toda ne po obilju besed, temveč po pričevanju lastnega življenja v Kristusu. Iz te osebne izkušnje življenja z Jezusom – kot pravi sv. Pavel v 2. pismu Korinčanom – izhaja tudi spodbuda k veliki ljubezni, ki jo predstavlja misijonsko življenje.«

*Kardinal Fernando Filoni
(prefekt Kongregacije za evangelizacijo narodov, pod katero sodi misijonsko področje. Besedilo je del govora na 5. medameriškem misijonskem kongresu v Boliviji, 10. 7. 2018, kjer je spregovoril kot osebni odposlanec papeža Frančiška)*

Vabilo

Skupnost katoliške mladine (SKAM), skupina POTA in Misijonsko središče Slovenije, v tednu pred Misijonsko nedeljo, pripravljamo skupen večer za študente.

V sredo, 17. oktobra ob 19.00 uri vas vabimo

k Franciskanom na Prešernovem trgu k študentski maši, ki jo bo vodil misijonar Tone Kerin z Madagaskarja. Po maši boste lahko prisluhnili njegovemu pričevanju, nato pa bo sledilo še neformalno druženje, kjer boste lahko pridobili informacije kako izživeti svoje veselje in poslanstvo do misijonov.

LEPO VABLJENI!

Petru Opeki za 70 let

Najlepši dar prostrane Argentine,
zvest sin slovenske domovine
in zgledni s srcem vsem kristjan,
res Bogu vdan katoličan,
po svetu vsem poznan
kot dobrodelja velikan,
se Bogu zahvaljuje
za sedemdeseti rojstni dan.

In z njim se zahvaljuje
slovenska domovina
in rojstna Argentina.
Objema ga rojak, Frančišek, sveti oče,
Predsednik Macri ga pozdravit hoče.
Stotisoči odraslih in otrok,
smetiščarjev, ki jih je Pedro rešil
revščine, ponižanj
in nepopisnega trpljenja,
jim priboril milost lepšega življenja,
goreče moli, naj neba in zemlje ga Gospod
varuje, vodi, blagoslovlja še dolgo in povsod.

S hvaležnimi Malgaši tudi mi molimo
in iz srca prosimo,
naj dobri Bog z Materjo Marijo
poklanja mu ljubeče
še mnogo plodnih, zdravih let
na strmi poti - vse do večne sreče!

Po vsem svetu razkropljeni hvaležni prijatelji

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | župniji: Križe, Šentjurij-Podkum | **ADVENTNA AKCIJA** | župnije: Čatež ob Savi, Luče, Rečica ob Savinji, Sv. Križ nad Jesenicami, Sv. Lenart v Slov. Goricah, Sv. Lovrenc-Juršinci, Sv. Trojica-Podlehnik | **MIVA** | župnije: Ajdovec, Ajdovščina, Ambrus, Ankaran, Apače, Artiče, Avče, Babno Polje, Bakovci, Banja Loka, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Bertoki, Besnica, Bevke, Bilje, Bizeljsko, Blagovica, Bogojna, Bohinjska Bela, Borovnica, Boštanj, Bovec, Branik, Brdo, Brestanica, Breznica, Brezno, Brezovica, Brje, Brusnice, Bučka, Budanje, Bukovica, Bukovščica, Cankova, Celje - Sv. Cecilija, Celje - Sv. Danijel, Celje - Sv. Jožef, Cerklje na Gorenjskem, Cerklje ob Krki, Cerknica, Cerkno, Cezanjenci, Cirkovce, Col, Čemšenik, Česnje, Črenšovci, Črešnjevec, Črešnjice, Črneči, Črni Vrh, Črniče, Črnomelj, Dekani, Deskle, Dob, Doberdob, Dobje, Dobova, Dobropolje-Videm, Dobrna, Dobrnič, Dobrova, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Dolenja vas, Domžale, Dornava, Dovje, Draga, Dragatuš, Dramlje, Dravograd, Dražgoše, Drežnica, Dutovlje, Fram, Frankolovo, Galicija, Goče, Godovič, Golo, Gomilsko, Gora pri Sodražici, Gore, Goriče, Gornja Polskava, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornja Sveta Kungota, Gornji Logatec, Gotovlje, Gozd, Grad, Gradno, Grahovo, Griže, Grosuplje, Hajdina, Hinje, Hoče, Homec, Horjul, Hotedršica, Hotič, Hotiza, Hrenovice, Ubelsko, Idrija, Ig, Ihan, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izlake, Izola, Jamlje, Jarše, Javor, Javorje nad Škofjo Loko, Javorje pri Litiji, Jelšane, Jesenice, Jezersko, Jurkloster, Kalobje, Kamna Gorica, Kamnica, Kamnik, Kamnje, Kančevci, Kapele pri Brežicah, Kapla na Kozjaku, Kridričevo, Kisovec, Kobilje, Kobjeglava, Kočevska Reka, Kojsko, Kokra, Kokrica, Kolovrat, Komen, Komenda, Kopanj, Koper, Koper - Sv. Marko, Koprivnica, Koprivnik v Bohinju, Koroška Bela, Korte, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Košana, Koštabona, Kovor, Kožbana, Kranj, Kranj - Drulovka/Breg, Kranj - Primskovo, Kranj - Šmartin, Kranj - Zlato polje, Krašnja, Kresnice, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Krka, Krkavče, Kromberk, Kropa, Krško, Laporje, Ledine, Leskovec pri Krškem, Leskovica, Levpa, Libeliče, Lipoglav, Litija, Ljubečna, Ljubljana - Sv. Trojica, Ljubljana-Barje, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Dravlj,

Ljubljana-Fužine, Ljubljana-Ježica, Ljubljana-Kašelj/Zalog, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Koseze, Ljubljana-Marijino Oznanjenje, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana - Sv. Križ, Ljubljana-Sv. Peter, Ljubljana-Sv. Nikolaj, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Trnovo, Ljubljana-Zadobrova, Ljubno, Ljutomer, Loče pri Poljčanah, Lokavec, Lokev, Loški Potok, Lovrenc na Pohorju, Lucija, Lučine, Majšperk, Makole, Mala Nedelja, Maribor - Pobrežje, Maribor - Radvanje, Maribor - Sv. Jožef, Maribor - Sv. Križ, Maribor - Sv. Magdalena, Maribor - Sv. Marija, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Maribor - Tezno, Marija Reka, Marija Snežna, Martjanci, Mavčiče, Medana, Mekinje, Mengeš, Metlika, Mežica, Miren, Mokronog, Moravče, Mošnje, Motnik, Muta, Naklo, Negova, Nevle, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica - Kapela, Nova Gorica - Kr. Odršenik, Nova Oselica, Novo Mesto - Sv. Janez, Novo Mesto-Šmihel, Odranci, Ojstrica, Olimje, Opatje selo, Ormož, Osek, Otlica, Ovišje, Pečarovi, Peče, Pertoča, Pesnica, Petrovče, Piran, Pirniče, Pišce, Pivka, Planina, Planina pri Rakeku, Planina pri Sevnici, Podbrdo, Podbrezje, Podčetrtek, Podgorje, Podgorje pri Slovenj Gradcu, Podgrad, Podgraje, Podkraj, Podlipa, Podnanos, Podsabotin, Podsedra, Podzemelj, Polenšak, Polhov Gradec, Polica, Poljčane, Polje ob Sotli, Polšnik, Ponikva, Portoroto, Postojna, Povir, Prebold, Prečna, Predvdor, Predoslje, Preserje, Prevalje, Prežganje, Prihova, Primskovo na Dolenjskem, Prvačina, Ptuj - Sv. Jurij, Ptuj - Sv. Ožbalt, Ptujška Gora, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Radeče, Radlje ob Dravi, Radmirje, Raka, Rakitna, Razbor pri Slovenj Gradcu, Razkrižje, Remšnik, Renče, Reteče, Ribnica, Ribnica na Pohorju, Ribno, Rob, Ročinj, Rogaška Slatina, Rovte, Ruše, Sela pri Kamniku, Selca, Sele, Selnica ob Dravi, Semič, Senovo, Sevnica, Sežana, Slivnica pri Mariboru, Slovenj Gradec, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Smlednik, Solkan, Sostro, Spodnja Idrija, Spodnja Polskava, Spodnja Sv. Kungota, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Sromlje, Stara Cerkev, Stara Loka, Stara Oselica, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Ložu, Stolna župnija Novo Mesto, Stoperce, Stopiče, Stranice, Struge, Strunjan, Studenec, Studenice, Studeno, Sv. Ana v Slov. Goricah, Sv. Andraž nad

jubilanti – čestitamo

70 letnica življenja

Janez Mujdrica, jezuit, rojen

1. februarja 1949 v Beltincih.

V misijone je odšel avgusta leta 1974.

Deluje v Zambiji.

Polzelo, Sv. Andraž v Halozah, Zg. Leskovec, Sv. Andraž v Slov. Goricah, Sv. Anton, Sv. Anton na Pohorju, Sv. Anton v Slov. Goricah, Sv. Barbara v Halozah-Cirkulane, Sv. Barbara v Slov. Goricah, Sv. Bolfenk na Kogu, Sv. Bolfenk v Slov. Goricah, Sv. Danijel nad Prev., Sv. Duh - Veliki Trn, Sv. Duh na Ostrem Vrh, Sv. Duh pri Škofji Loki, Sv. Ema, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jakob v Slov. Goricah, Sv. Jedert nad Laškim, Sv. Jernej pri Ločah, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij v Prekmurju, Sv. Jurij v Slov. Goricah, Sv. Križ - Gabrovka, Sv. Križ Nad Mariborom, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Lenart, Sv. Lenart nad Laškim, Sv. Lenart v Slov. Goricah, Sv. Lovrenc na Dravskem Polju, Sv. Lovrenc nad Štorami, Sv. Lovrenc-Juršinci, Sv. Marjeta niže Ptuj, Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Marko niže Ptuj, Sv. Martin na Pohorju, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Miklavž pri Ormožu, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Planina, Sv. Rok ob Sotli, Sv. Rupert nad Laškim, Sv. Štefan, Sv. Tomaž pri Ormožu, Sv. Trojica v Slov. Goricah, Sv. Trojica-Podlehnik, Sv. Urban - Destrnik, Sv. Venčesl, Sv. Vid nad Cerknico, Sv. Vid nad Valdekom, Sv. Vid pri Ptuj, Svetina, Svibno, Šempas, Šempeter pri Gorici, Šempeter v Savinjski dolini, Šenčur, Šentjanž, Šentjanž na Vinski Gori, Šentjerneji, Šentjošt nad Horjulom, Šentjur pri Celju, Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Šentlovrenc, Šentožbolt, Šentrupert, Šenturška Gora, Šentvid pri Grobelnem, Šentvid pri Stični, Šentviška Gora, Škočjan, Škočjan pri Turjaku, Škofije, Škofja Loka, Škofja Loka-Suha, Šlovenec, Šmarca-Duplica, Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Kopru, Šmartno ob Dreti, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmartno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Sloveni Gradcu, Šmartno v Tuhinju, Šmihel, Šmihel pri Žužemberku, Šmiklavž pri Sloveni Gradcu, Šoštanj, Špitalič, Št. Ilj pod Turjakom, Št. Ilj pri Velenju, Št. Janž na Dravskem Polju, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Jurij pri Grosupljem, Št. Peter - Otočec, Štanjel, Štjak, Šturje, Teharje, Tinje, Tomišelj, Toplice, Trata - Gorenja Vas, Trboje, Trbonje, Trebelno, Trebnje, Trnje, Trstenik, Tržič, Tržič-Bistrica, Tunjice, Turjak, Turnišče, Vače, Vavta Vas, Velenje - Sv. Marija, Velenje - Sv. Martin, Velika Dolina, Velika Nedelja, Velika Polana, Velike Lašče, Velike Poljane, Veliki Gaber, Veržej, Vinica, Vipavski Križ, Višnja Gora, Vitanje, Vodice, Vogrsko, Vojnik, Vojsko, Vrabče, Vranja Peč, Vrhnika, Vrhpolje, Vrh-Sv. Trije Kralji, Vrtojba, Vuhred, Vurberk, Vuzenica, Zabukovje, Zagorje, Zagorje ob Savi, Zagradec, Zali Log, Zalošče, Zaplana, Zasip, Zavrč, Zdole, Zgornji Tuhinj, Zibika, Zlato Polje, Zreče, Žalec, Žalna, Železniki, Želmlje, Žetale, Žiče, Žiri, Žužemberk | posamezniki: Albatros - Pro D.O.O., Androjna Danica, Arh Valentin, Avsenak Drago, Bahorič Slavica, Bahovec Alenka, Barat Rozalija, Bavdek Tušek Polonca, Beguš Jurij, Benedičič dr. Nikolaj,

Bensa Jernej, Bensa Marjetka, Bertonec Cvetka, Bizjak Milojka, Bogataj Gregor, Bokal Jože, Bradeško Marija, Breznik Rozalija, Brozina Karja, Brus Kristina, Casar Mario, Cerkev Srca Jezusovega, Čeč Eva, Čemažar Peter, Čevka Janez, Čobec Aleksander, Čufar Katarina, Demšar Judita, Dobnik Mimika, Dogenik Jernej, Dolenc Janez, Dom sv. Katarine, Družba Hčera Krščanske Ljubezni, Duhovnjaki Voglje, Duhovniški dom Mane Nobiscum, Elektroakustika D.O.O., Elrad International, Enajsta Sola D.O.O., Falle Tadej, Frančiškanski samostan Brezje, Frančiškanski samostan Kamnik, Furlan Barbara in Boris, Gamser Ivan, Garbas Andreja, Gartner Andreja, Gnidovec Matej, Goličnik Marjan, Gostiša Janez, Gritli Lucija, Grum Martina, Habinc Jožef, Hočevar Marjan, Horvat Mirko, Hosta, Hribernik Boris, Humar Romana, Hvalica Alenka, Ilc Helena, Ilc Nejc, J.L. Objekt D.O.O., Jan Marta, Jelcnik Marija Vera, Jemec Anton, Jereb Batagelj Miriam, Jerenko Helena, Jermol Ana, Jeteršek Matija, Juhant Branka, Karmeličanke, Kidrič Marija, Klinar Majda, Kocuvan Marko, Kokelj Tina, Kolander Tadeja, Kolarič Jernej, Kolbl Jernej, Kopriva Silvester, Koren Jerica, Košir Leopoldina, Košir Samo, Kotar Irena, Kožlin-Žigon Ana, Kramar Nataša, Kramberger Lucija, Kramberger Marta, Kranjc Pavel, Krašna Natalija, Krečič Martin, Križniške Sestre, Krmelj Ciril, Kržišnik Eva, Kržišnik Franci, Kumer Milena, Kunc Vinko, Kuntarič Franc Jožef, Kuralit Ivanka, Leban Nataša, Lee Pedersen Ann, Lenassi Roman, Lešnjak Anica, Levec Brigita, Levstek Mira, Lorber Mitja, Macedoni Anica, Macuh Stanka, Magajna Bogdan, Majer Ivica, Majerle Rudi in Romy, Marolt Marija, Matzele Boštjan, Maznik Tadeja, Merljak Jakob, Merše Franjo, Merše Stane, Mikek Marjan, Miklič Franci, Močnik Jana, Mohar Košir Andreja, Munda Alojzija, N.N., Nartnik Zdravko, Novak Franc, Osterman Milan, Ozmec Belšak Jožica, Paller Anežlj Jolanda, Pavli Vili, Pavlovič France, Pečarič Boris, Pečarič Karmen, Pečenko Marija, Perovšek Francka, Persin Špela, Peternej Irena, Pevec Andrej, Pipan Pavla, Podbršček Peter, Prelc Martin, Premrl Vid, Primos D.O.O., Primožič Blaž, Primožič Marija, Prnaver Miran, Prša Jože, Pšeničnik Marjana, Računko D.O.O., Rafael Dunja, Ramovš Marija, Rihtar Andrej, Robič Kristina, Rogl Cvetko, Rozman Elizabeta, Rožac Ivan, Rutar Vlado, Saje Brigita, Saje Monika, Sajevec Marija, Saksida Anica, Saksida Blaž, Samostan Lazaristov Miren, Sarjaš Joško, Savinek Poldka, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sečnik Transport D.O.O., Senica Marko, Sestre sv. Križa, Sestre Uršulinke, Sever Alojz, Simončič Marta, Smodiš Robert, Smrtnik Mari in Hanzi, Snaj Janko, Soklič Tomaž, Sorč Ervin, Srebot Polonca in Janez, Srebrnjak Andreja, Strajnar Ana, Strgar Jernej, Strmčnik Lidija, Strmole Renata, Strnad Alenka, Šavli Marija, Šavli

Nina, Ščavničar Ema, Šenk Marko, Škorjak Cilka, Škvarča Irena, Škvorc Marjan, Šlibar Miroslav, Šolske Sestre, Šolske sestre De Notre Dame, Štrancar Marjeta, Štuhec msgr.dr. Ivan, Šuman Marija, Švara Grozdana, Tanko Vida, Tome Jakob in Albinca, Trošt Bogomir, Trošt Peter, Trstenjak Franci, Trunkelj Franc, Udir Jože, Ušaj Marija, Valenčič Ana, Valh Karl, Vendramina Simon, Verbič Marija, Vidrih Slavica, Vodeb Baša Jasmina, Voljč Marija, Vugrinec Ankica in Josip, Zabukovec Mihaela, Zadnik Vanda, Zalar Bernarda, Zanjčič Ivan, Zupančič Danijel, Zupančič Silvestra, Žerovnik David, Žgur, Žizek Slavko | **SKLAD ZA LAČNE** | posamezniki: Albatros - Pro D.O.O., Fučka Lojzka, Kastelec Viktor, Kravos Stojan, Kržišnik Franci, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, Murko Ana, N.N., Pavlič Renata, Ramovš Marija, Rihtar Helena, Šiško Stanislav, Tajnikar Matej, Vidrih Slavica | **ZA GOBAVCE** | Pavlič Renata | **ZA MADAGASKAR** | posamezniki: Mavrek Renata, Remic Primož, Volf Mateja | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnija Vrtojba | posamezniki: Biščak Luka, Blažič Mihael, Brezovnik Janez, Bunderla Lidija, Flego Marjetica, Gorše Micka, Hartman Jožefa, Iršič Andrej, Koren Leopold, Kotnik Ambrož, Kovšca Tončka, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kucler Jerica, Langus Tadej, Linguaduct D.O.O., Ljuman D.O.O., Magdič Olga, Mernik Zinka, Miklavčič Humar Ljudmila, Mikulin Olga, Misijonska skupina Sv. Marko, Morelj Darja, N.N., Novak Marta, Pašič Ilija, Pirc Dragica, Piriš Pavla, Prokuratura Sv. Andreja, Rott Cindro Barbara, Sirk Saksida Marija, Slokar Darja, Snaj Irena, Sovič Alenka, Strajnar Ana, Šifrer Marija, Uršulinke Provincialat, Zorenč Davorina | **ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV** | posamezniki: Iršič Andrej, Mrzel Slavka | **ZA GRADNJO CERKVA** | Pavlič Renata | **MISIJO N MANGA** | posamezniki: N.N., Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica, Ručigaj Jože, Stambuk Igor | **MISIJO AMPITAF** | posamezniki: Apeks D.O.O., Bacar Franci S.P., Igličar Milena, Klinar Branka, Klobučar Franciška, Konstrukcije Schwarzmanc D.O.O., Leonardis Lea, Literis Agencija za novinarstvo, Možina Marko, Možina Peter, N.N., Občina Dobrova-Polhov Gradec, Pogačnik Urška, Prešern Uroš, Rebec Stanislav, Sanolabor D.D., Simpa Anton Vrhovnik s.p., Trac D.O.O., Urh Marija | **JOŽE ADAMIČ** | posamezniki: Muller Marija, Sikonja Majda | **PETER IVANČIČ** | Ivančič Angela | **S. ANKA BURGER** | Lovše Anica | **S. METKA KASTELIC** | Kastelic Milena | **S. VIDA GERKMAN** | posamezniki: Kovač Marijana, Lenassi Franc | **JOŽE MLINARIČ** | Praček Marija | **S. VESNA HITI** | posamezniki: Martinčič Angela, N.N., Odrasli Skavti župnije Sv. Ožbalt, Vrtačnik Brigita | **STONE KERIN** | župnije: Frankolovo, Luče - Karitas, Solčava | posamezniki: Guna Vida, N.N., Sušteršič Ivana | **S. AGATA KOCIPER** | Smc Rakovnik | Žvegljč Marija

| **JANKO KOSMAČ** | župnija Cerkno | Lapajne Vinko | **JANEZ KRMEJ** | posamezniki: Agrometal D.O.O., Kolander Tadeja, Lenassi Franc, Rafael Dunja, Ramovš Vera, Sušnik Janez, Vrabec Marko, Zavod Sv. Jerneja, Humanitarno Medicinska odprava MDG, Zgubič Evgen | **S. ANDREJA GODNIČ** | posameznika: Pirc Dragica, Štuhec msgr.Dr. Ivan | **DANILO LISIAK** | posamezniki: Albreht Ivan, Bonuti Hajdinjak Kamila, Kette Lucija, Krevelj Branko, Parrochia San Nicolo Vescovo, Seantech D.O.O., Sušnik Janez, Žukovec Marko | **TOMAŽ MAVRIČ** | posamezniki: Malalan Nika, Sosič Petra | **P. JANEZ MIHELČIČ** | župnija Sv. Peter pri Mariboru | **S. ZVONKA MIKEC** | Murn | Vergles - Rataj Aleksandra | **MISIJO NARKE MATERE TEREZIJ** | Kranjc Rafael | **S. TADEJA MOZETIČ** | Bonuti Hajdinjak Kamila | **JANEZ MESEC** | posamezniki: Krašna Igor, Strajnar Ana, Šimnic Apolonija, Humanitarno Medicinska odprava MDG | **PETER OPEKA** | župnija Škofja Loka | posamezniki: Batič Majcen Ivana, Berdajs Alenka, Bohak Ivan, Bole Lilijana, Bolta Cvetka, Bolta Marko, Brečelj Mirjam, Cencelj Helena, Fajdiga Joško, Gajšek Rok, Gojčič S. Martina, Gostiša Ladislav, Jeršin Ivanka, Ješovnik Simona, Kette Lucija, Kočnik Dejan, Kordiš Rozalija, Mežnar Klavdija, Muller Marija, N.N., Parrocchia Di S. Andrea Apostolo, Prepadič Sebastijan, Ramovš Marija, Remše Matija, Rus Valerija, Seantech D.O.O., Strajnar Ana, Sušnik Janez, Šef Manja in Tone, Šegula Zdenka, Vobner Marjeta, Zgonc Marija | **S. MARIJA PAVLIŠIČ** | Strajnar Ana | **S. MIRJAM PRAPROTNIK** | Strajnar Ana | **P. JANEZ MLAKAR** | Strajnar Ana | **S. JOŽICA STERLE** | Kovač Marijana | **P. MARTIN KMETEC** | posamezniki: Nose Veronika, Sever Zuntar Saša | **S. MARJETA ZANJKOVIČ** | posamezniki: Skandali Dragan, Zadravec Roman | **TONE GRM** | Marolt Marija | **S. BOGDANA KAVČIČ** | posamezniki: Albreht Ivan, Kavčič Irena, N.N., Turk Franc, Žvegljč Marija | **S. TEREZJA PAVLIČ** | posameznika: Rem Projekt D.O.O., Rozman Jerica | **P. LOJZE PODGRAJSEK** | posameznika: Povh Jože, Praček Marija | **S. ANICA STARMAN** | posamezniki: Praček Marija, Ravbar Anica | **S. FANI ŽNIDARŠIČ** | posamezniki: Sajevec Marija, Souidi Zavrli Nada | **S. LJUDMILA ANŽIČ** | posamezniki: Dakskobler Ljudmila, Lazar Jožica | **S. ANA SLIVKA** | Bogoslovno Semenišče | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Mežan Olga, Muller Marija, Pšeničnik Marjana | **S. DORICA SEVER** | župnija Homec | posamezniki: Praček Marija, Ravbar Anica | **STANE KERIN** | župnije: Dole pri Litiji, Ihan, Mirna | posamezniki: Roudi Aleks, Škorjak Cilka, Štekl Anton | **S. URŠA MARINČIČ** | Rus Marjan | **S. POLONA ŠVIGELJ** | posamezniki: Hozjan Martina, Volavšek Marta | **MISIJO N CRIPAM** | posamezniki: Muller Horvatič Ingrid, Volčič Barbara | **MARIJINE SESTRE V KIJEVU** | posamezniki: Avbar Marija, Bernik Rudi, Platiša Ivan

Vseslovensko praznovanje misijonske nedelje

21. oktober 2018
v župniji Trebnje

Pred nami je 92. svetovni misijonski dan – misijonska nedelja –, ki jo Vesoljna Cerkev obhaja predzadnjo nedeljo v oktobru. Na ta dan, kakor prvi kristjani, poleg molitve prispevamo svoj konkretni dar za naše apostole v misijonih, za njihovo oznanjevanje evangelija v krajih, kjer Cerkev še ni navzoča ali še ni samostojna.

Vse, ki vas misijoni posebej nagovarjajo vabimo, da se udeležite vseslovenskega praznovanja misijonske nedelje:

- ob 15.00 molitvena ura
- ob 16.00 slovesno somaševanje pod vodstvom novomeškega škofa ordinarija Andreja Glavana.

Pričeval bo misijonar Tone Kerin z Madagaskarja.

Lepo vabljeni na praznovanje in klepet z misijonarji.